

Список використаних джерел

1. Сьомін С. В. Система підготовки кадрів для сил безпеки України: проблеми та перспективи розвитку: аналітична доп. / С. В. Сьомін, О. О. Резнікова; за заг. ред. В. П. Горбуліна. – К.: НІСД, 2016. – 50 с.
2. The National Security Strategy of the United States of America – 2015 – Режимдоступу: nssarchive.us/national-security-strategy – 2015.
3. Rossett A., Vaughan F., Blended learning CEO Epic Group plc, 52 Old Steine, Brighton BN1 1NH, 2003, URL: <http://www.obs.ru/interest/publ/?thread=57>
4. Watson, Cynthia Ann. U.S. national security: a reference handbook. – Santa Barbara, California: ABC-CLIO, 2008. – P. 59.

УДК373.31.016

БЛАК Н.М.,
ВАСИЛИНКА М.І.
Мукачівський державний університет, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ УРОКІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ІНКЛЮЗИВНИХ КЛАСАХ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Як відомо, одним із дієвих засобів суспільної адаптації, а також важливим компонентом розвитку і виховання дітей з особливими суспільними потребами є музика. Сьогодні у загальноосвітні навчальні заклади України інтегровано понад 100 тис. дітей з різними психічними і фізичними вадами. Такі школи, які впроваджують інклюзивну форму навчання, надають дітям з особливими освітніми потребами, по-перше, можливість здобути освіту відповідно до своїх індивідуальних можливостей, по-друге, вільно спілкуватися та займатися спільними справами зі своїми однолітками. Учені і педагоги країн світу вже давно прийшли до висновку, що залучення дітей з особливими потребами до загального освітнього процесу дає змогу їм природніше соціалізуватися та адаптуватися до сучасних умов життя.

Великий потенціал у соціалізації дітей з різними нозологіями в інклюзивному навчальному середовищі мають уроки музичного мистецтва. Такі уроки передбачають особливі види робіт: слухання і сприймання музики, вокально-хорову роботу, вивчення основ музичної грамоти, музично-ритмічні рухи. Слухання і сприймання музики дітьми в інклюзивних класах суттєво відрізняється від сприйняття музики у звичайних. Основна відмінність полягає в тому, що вчитель та асистент учителя мають бути фахово підготовлені до цього виду діяльності з дітьми з особливими освітніми потребами. Учитель початкової школи в інклюзивному класі має добирати не лише музичний репертуар до уроку, а й стиль і час його проведення. У роботі з дітьми з особливими освітніми потребами слід враховувати те, що ступінь нестійкості уваги у них набагато вищий, ніж у звичайних дітей. Враховуючи це, педагогу доцільно добирати для слухання короткі та яскраві музичні фрагменти. Якщо музичний фрагмент для слухання музики є новим на уроці, то він має бути єдиним новим музичним матеріалом для дітей з особливими потребами. Увесь інший матеріал має бути знайомий [1, с.118].

Під час проведення уроку музичного мистецтва в інклюзивних класах необхідно частіше змінювати види діяльності. Так, окрім слухання музики, слід обов'язково вводити:

- рухливі ігри та вправи;
- танцювальні імпровізації;
- музично-фізкультурні хвилинки;
- гру на дитячих музичних інструментах.

Одним із найпопулярніших методів корекційної роботи, заснованих на контрольованому використанні музики під час лікування, профілактики та відновлення резервних сил організму дітей з певними вадами є музична терапія. Для таких дітей вона має не лише традиційний вплив, а й лікувальний. Словосполучення «музична терапія» у багатьох педагогів і досі викликає подив, непорозуміння. Як можна поєднати музику та медицину, що у них спільного? Не всі знають, що музика, як і медицина, здатна впливати на здоров'я людини. Тільки медицина лікує фізичне тіло – усуває наслідки хвороби, а музика - емоційно-почуттєву сферу, а отже здатна запобігати розвитку тієї чи іншої хвороби. Окрім того, що музична терапія має лікувально-оздоровчий вплив на психологічний та фізичний стани дитини, вона здатна ще й емоційно збагачувати та творчо розвивати її [2, с.4].

Практика застосування музичної терапії сягає своїм корінням у сиву давнину: цілющу дію музики помітили ще у Стародавніх Китаї, Індії, Єгипті та Греції . Одним із перших дослідників цілющого впливу музики на людину був давньогрецький філософ Піфагор. Він використовував практику «музичного лікування». Піфагор вважав музику кращим лікувальним засобом, який стабілізує, узгоджує еврирмію людини. Він мав власну методику музикотерапії: легко розвертав стан людини на протилежний; своїм учням рекомендував перед сном слухати певну музику, яка здатна очищати душу та знімати негативні переживання, що їх відчула людина протягом дня.

У XI столітті видатний перський учений, лікар та музикант Авіценна один з розділів своєї енциклопедії «Канон лікарської науки» присвятив лікуванню звуком. Значно пізніше, у 1621 році, англійський мислитель Роберт Бертон у творі «Анатомія меланхолії» викликав думку, що музика здатна цілюще впливати на людський організм, а саме – лікувати деякі нервові розлади. У XIX столітті музичну терапію почали застосовувати на практиці європейські психологи, і лише усередині XX-го нею зацікавилися науковці [3, с.13].

Вчителі-практики зазначають, що на уроках музичного мистецтва доцільно поєднувати звучання шедеврів класичної музики зі звуками живої природи: дивовижними за красою звуками птахів, дельфінів, китів, диких тварин; стрекотіння коників, цвіркунів; гуркотом громовиці, шумом дощової зливи, океанічних хвиль, тощо. Нині у продажу можна знайти компакт-диски із фонограмами, де поєднано звучання творів класичної музики та звуків природи з високочастотною вібрацією. Педагоги переконані, що слухати їх – це універсальний спосіб відновлення та підтримання психічного і фізичного здоров'я для людини будь-якого віку. Найоптимальніша періодичність та тривалість таких музично-терапевтичних

«сеансів» слухання музики для дітей молодшого шкільного віку з особливими освітніми потребами – щоденно по 30 хвилин [3, с.14].

І наостанок, головна рекомендація психологів, педагогів, лікарів: аби музично-терапевтичні заняття подобалися дітям з особливими потребами, вони, насамперед, мають подобатися дорослим. Все, що роблять педагоги, має надихати та дарувати насолоду – інакше діти не виявлятимуть інтересу ні до музики, ні до уроків музичного мистецтва.

Список використаних джерел

1. Ростовський О. Я. Теорія і методика музичної освіти: Навч.-метод. посібник/О. Я. Ростовський. – Тернопіль: Навч.книга. – Богдан, 2011. – 640 с.
2. Галкіна Л. Вплив музики на людину :використання музикотерапії на уроках музичного мистецтва/Л. Галкіна//Шкільний світ. – 2016. – №1. – С.1 – 6.
3. Масловська Ю. С. Особливості формування мотивації до навчання у дітей з особливими потребами/Ю. С. Масловська // Дитина з особливими потребами. – 2016. – №7. – С.13 – 14.

УДК 373,21,03:7

БЛЕЙ М. А.
МИКУЛІНА А. К.
Мукачівський державний університет, Україна

ВПЛИВ НАРОДНОГО ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА НА РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ ДОШКІЛЬНИКА

Одним із найголовніших напрямів національної Державної програми «Освіта» («Україна ХХІ століття») визнано становлення морального здоров'я, забезпечення пріоритетності розвитку людини, відтворення культури і духовності. Для розв'язання цих завдань важливе значення має народне мистецтво.

Народне декоративно-прикладне мистецтво займає особливе місце у вихованні дітей дошкільного віку. Воно виражає самобутність, художній геній народу: його поетичність, фантазію, мудру простоту поглядів і почуттів; оспівує кращі риси характеру: гуманність, відданість громадському обов'язку, чесність, оптимізм, любов до рідного краю. Народне мистецтво розкриває перед дітьми багатство культури народу, допомагає засвоїти традиції, які передаються з покоління в покоління, вчить розуміти і любити прекрасне, прилучає до праці по законам краси [1].

Народне мистецтво доступне дитячому сприйняттю, так як несе в собі зрозумілий дітям зміст, який конкретно в простих, лаконічних формах розкриває дитині красу оточуючого світу. Емоціональність, поетична образність цього мистецтва близькі і дорогі нашим дітям. Воно виховує дбайливе відношення до прекрасного, допомагає сформувати гармонійно-розвинуту особистість. Ознайомлення з народним декоративно-прикладним мистецтвом сприяє вихованню патріотизму, почуття гордості за талановитий народ, рідну Батьківщину [2]. Декоративно-прикладне мистецтво допомагає художньому навчанню дітей, так як в його основі закладені всі специфічні закономірності декоративного мистецтва – симетрія і ритм.

Народне мистецтво рідного краю несе малюкам доступні знання про працю, відпочинок людей у давнину, їхній побут, мистецтво, життя загалом. Твори

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>